

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Vse, kar je zdravo in posteno, pa slovenske ali slovenske krvi v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1926.

NO. 11. — ŠTEV. 11

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MARCH 13TH 1929 — SREDA, 13. MARCA 1929

VOL. V. — LETNIK V.

DRBNE VESTI IZ CLEVELANDA

Seje društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, ki se bo vršila v nedeljo 17. marca, se udeži tudi sobrat Anton Zbašnik iz Pittsburgha, glavni predsednik J. S. K. Jednote.

Slovenska Narodna Čitalnica priredi v nedeljo 17. marca zvečer čajanko, na katero so vabljeni vsi člani in prijatelji čitalnice. Razen kave, čaja in še drugih dobrok, bo na programu tudi šaljiva tombola in morda še kaj drugega, da se bodo gostje lahko prijetno in domače zabavali.

Slovenska Narodna Čitalnica je važna kulturna ustanova, ki vrši svoje plemenito delo na tistem, skor neopazno. Dobrodoši so ji člani, katerega kolikoraz ali prepranja, za vse ima na razpolago in izbiro slovenske knjige. Čitalnica ni strankarska, ampak samo slovenska je in narodna: za vse Slovence, za ves naš narod. Zato pa uživa prijateljstvo in dobiva podporo od vseh strani. Čitalnica je nekako najbolj nevtralno zbirališče vseh, ki čutijo slovensko in ljubijo slovensko knjigo.

Slovenska Narodna Čitalnica v tej sezoni npr. prireja predavanja, kakor prejšnja leta, in to največ iz vzroka, ker so bili najbolj aktivni njeni člani zapošleni pri drugih kulturnih prireditvah. S čajanko na večer 17. marca pa hoče zopet enkrat zbrati svoje člane in članice, prijatelje in prijateljice k prijetni domači zabavi.

PREDSEDNIK Hoover je 8. marca izdal proklamacijo, s katero sklicuje zvezni kongres k izrednemu zasedanju na dan 15. aprila. Namentega izrednega zasedanja je napraviti nadaljnje korake v pomoci farmerjem in izpremeniti nekatere točke tarifa. Sodi se, da se bo kongres v izrednem zasedanju bavil tudi z novo razdelitvijo kongresnih volinjnih okrajev. V novem kongresu bodo republikani imeli še izdatnejšo večino, kot so jo imeli v starem. V zbornici zastopnikov bo 268 republikancev, 163 demokratov in en zastopnik farmersko-delavske stranke. V senatu bo 54 republikancev, 39 demokratov in en farmersko-delavski senator. V 71. kongresu, ki se snide 15. aprila, bodo imeli republikani skupno 322 sedežev, demokrati 202, farmersko-delavska stranka dva, mesto sta prazni in za en sedež se ne ve, kateri stranki bo pripadel.

THOMAS G. MASARYK, predsednik Čehoslovaki, je dne 7. marca obhajal svoj rojstni dan. Za čehoslovaško republiko je Masaryk v mnogih oziroma enakega pomena, kot je bil za Zedinjene države ameriške prvi predsednik George Washington. Masaryka poznamo in cenijo tudi v Ameriki in v drugih deželah.

POSLANIKOM Jugoslavije v novi papeževi državi "Citta del Vaticano" je bil baje imenovan Anton Korošec, bivši ministrski predsednik in dvakratni zelenični minister. Sledila je volitev osmih novih direktorjev, da zavzamejo mesta oziroma, katerih službeno je potekla. Izmed teh so bili ponovno izvoljeni: Frank Erne, dr. J. W. Mally in Louis Truger. Na novo pa so bili izvoljeni: John Gornik, Joseph Lalan, Primož Kogoj, John Ločnik in Janko N. Rogelj, njihov direktor je bil.

Razstava "vseh narodov" bo tvorjena v clevelandskem mestnem avditoriju dne 18. marca in bo trajala do 23. marca. Zastopani bodo tudi Slovenci. Več o tem na drugem mestu.

Mnogim znani rojak in sobrat Tomšič poroča, da je zeton 731 E. 18th St.

Zemlja hujša.

Nemški profesor Bruno Meymann trdi, da je naša zemlja v zadnjih sto letih "shujšala z pas" za približno dve milijoni, pomeni, da se vsako leto nevi skrajšajo za drobec se.

TEDENSKI PREGLED

KABINET novega predsednika Hooverja je sestavljen sledi: Henry L. Stimson iz New Yorka, državni tajnik; Andrew W. Mellon iz Pennsylvanije, zakladniški tajnik; William D. Mitchell iz Minnesota, justični tajnik; James W. Good iz Chicaga, vojni tajnik; Charles F. Adams iz države Massachusetts, mornariški tajnik; Ray L. Wilbur iz California, tajnik notranjih zadev; Arthur M. Hyde iz države Missouri, poslovni tajnik; Walter F. Brown iz države Ohio, generalni poštar; Robert P. Lamont iz Chicaga, trgovinski tajnik; James J. Davis iz Pennsylvania, delavski tajnik.

V WYOMINGU bo organizirano delavstvo skušalo vplivati na državno legislaturo, da posostane postave, tikajoče se dela otrok. Pripravo bo tudi postava starostne penzije.

O B O L E L JE kongresnik John J. Casey, ki zastopa v Washingtonu Wilkes-Barre distrikt v Pennsylvaniji. Podal se je v neko gorsko zdravilišče svoje države, kjer upa mala okrevari. Kongresnika Caseya smatrajo za enega najboljših prijateljev United Mine Workers of America.

PREDSEDNIK Hoover je 8. marca izdal proklamacijo, s katero sklicuje zvezni kongres k izrednemu zasedanju na dan 15. aprila. Namentega izrednega zasedanja je napraviti nadaljnje korake v pomoci farmerjem in izpremeniti nekatere točke tarifa. Sodi se, da se bo kongres v izrednem zasedanju bavil tudi z novo razdelitvijo kongresnih volinjnih okrajev.

Gredice evelcie pri hiši razveselijo vsako oko. Nunka, dafodil, narcize, hiacinte in celo tulipani cveto že v zgodnjem poletju, čebulice teh rastlin pa morajo biti posajene že v jeseni, če hočemo dobiti zgodnjie evelcie. Hvaležne evelcie, katere moremo posaditi na gredice spomladni za zgodnjie cvetje, so mačeha in marjetice. Za posaditev in jesen imamo na razpolago veliko število evelčinih vrst, enoletnih ali večletnih.

Drevesa ali grmiči se morejo saditi, oziroma presajati že v jeseni ali pa tudi spomladni, ko se zemlja otaja in nekoliko osuši. Kakšna drevesa naj se sade pri hiši, je težko reči, ker je mnogo odvisno od podnebjja in posameznega prostora. V Clevelandu in okolici dobro uspevajo platane, javori, katalpe in evkalipti. Po nekaterih vrtovih je videti tudi črešnje, jablane in hruške. Lepotičnih grmičev je več vrst, ki uspevajo skoro povsod, kot na primer jazmin, spirea, althea, španski bezeg (lilac) itd.

In prerijskih državah našega srednjega zapada navadno dobro uspevajo katalpe; vidi se tudi mnogo topolov. Ta vrsta drevja ni skor nič izbirčna, le to napako ima, da korenine istega rade zaidejo v odvodne cevi, kjer povzročajo neprilike.

Kjer je dovolj solnca, ne prehudih zim in ne presuhega poletja, so rožni grmiči zelo preročljivi okras pri hiši. Zahvaljujmo pa precej oskrbe. Kakšna nepriznana stena ali plot se da mnogo olepšati z navadno vinsko trto, ki uspeva skoro povsod, kjer ni preostrih zim ali pa močvirnega ozemlja. Seveda, to se razume le v tem smislu, če hočemo imeti vinsko trto le bolj za okras, zaradi zelenja. Dobre kakovosti grozdje pa obrodi vinske trte le v krajih, kjer ji ugaja podnebje in zemlja. Pa tudi sam okras se izplača posaditi vinsko trto na kak primerni prostor vrta ali dvorišča, ker rada in hitro raste in napravi veliko, lepo izrezljano listje.

Marsikatero dragu ovajalko prekoski navadna vinska trta s svojo gracijo, domačnostjo in lepim zelenjem.

B I V Š I PODPREDSEDNIK Zedinjenih držav, Dawes, ki je s 4. marcem postal zoper "Helen-Maria," oziroma navaden državljan, se je odpravil v republiko San Domingo, kjer bo pomagal pri uređitvi tamkajšnjih financ. V tem oziru je Mr. Dawes namreč priznan ekspert.

ZA OLEPSANJE DOMA

Kakor ni vseeno, kakšno je naše stanovanje znotraj tako ni vseeno, kakšna je zunajnost, oziroma okolica. Mala ljudi je tako srečnih, da si lahko izbirajo okolico, kjer si zgradijo dom, pa naj bo isti mestu ali na deželi. Nekaterim zabranjuje njih posel, da si ne morejo izbrati domovanja po svoji želji in okusu, največ pa nas je takih, katerim finančne razmere tega ne dovoljujejo. Večina nas je torej, ki se moramo zadovoljiti s skromnimi domovanji.

Pa tudi skromen dom je prijazen in privlačen, ako poleg notranje ureditve posvetimo nekaj skrbti tudi zunanjosti in okolici, to je tistemu prostoru, ki nam je na razpolago okoli hiše. Skoro vse stanovanjske hiše, tudi v mestu, imajo nekaj praznega prostora spredaj, zadej in morda še ob straneh. K lepoti domova veliko pripomore, če ta prazen prostor kaže nekoliko življenja. Ze samo majhen košček tratice pred hišo je za prostor velika olepsava. Če je prostor, se posadi pred hišo ali na dvorišču kakšno drevo, bodisi sadno ali lepotično. Za manjše prostore zadostuje tudi par grmičev.

Gredice evelcie pri hiši razveselijo vsako oko. Nunka, dafodil, narcize, hiacinte in celo tulipani cveto že v zgodnjem poletju, čebulice teh rastlin pa morajo biti posajene že v jeseni, če hočemo dobiti zgodnjie evelcie. Hvaležne evelcie, katere moremo posaditi na gredice spomladni za zgodnjie cvetje, so mačeha in marjetice. Za posaditev in jesen imamo na razpolago veliko število evelčinih vrst, enoletnih ali večletnih.

Drevesa ali grmiči se morejo saditi, oziroma presajati že v jeseni ali pa tudi spomladni, ko se zemlja otaja in nekoliko osuši. Kakšna drevesa naj se sade pri hiši, je težko reči, ker je mnogo odvisno od podnebjja in posameznega prostora. V Clevelandu in okolici dobro uspevajo platane, javori, katalpe in evkalipti. Po nekaterih vrtovih je videti tudi črešnje, jablane in hruške. Lepotičnih grmičev je več vrst, ki uspevajo skoro povsod, kot na primer jazmin, spirea, althea, španski bezeg (lilac) itd.

In prerijskih državah našega srednjega zapada navadno dobro uspevajo katalpe; vidi se tudi mnogo topolov. Ta vrsta drevja ni skor nič izbirčna, le to napako ima, da korenine istega rade zaidejo v odvodne cevi, kjer povzročajo neprilike.

Kjer je dovolj solnca, ne prehudih zim in ne presuhega poletja, so rožni grmiči zelo preročljivi okras pri hiši. Zahvaljujmo pa precej oskrbe. Kakšna nepriznana stena ali plot se da mnogo olepšati z navadno vinsko trto, ki uspeva skoro povsod, kjer ni preostrih zim ali pa močvirnega ozemlja. Seveda, to se razume le v tem smislu, če hočemo imeti vinsko trto le bolj za okras, zaradi zelenja. Dobre kakovosti grozdje pa obrodi vinske trte le v krajih, kjer ji ugaja podnebje in zemlja. Pa tudi sam okras se izplača posaditi vinsko trto na kak primerni prostor vrta ali dvorišča, ker rada in hitro raste in napravi veliko, lepo izrezljano listje.

Marsikatero dragu ovajalko prekoski navadna vinska trta s svojo gracijo, domačnostjo in lepim zelenjem.

ZANIMIVA RAZSTAVA

Clevelandski dnevnik "Press" se je zavzel za jako zanimivo razstavo, ki se bo vršila od 18. do 23. marca tega leta v mestnem avditoriju v Clevelandu, pri kateri bo sodelovalo in nastopilo trideset različnih narodov, živečih v našem mestu.

Tudi Slovenci bodo imeli svoj poseben oddelek na tej mednarodni razstavi. Tozadnevi pravljalni odbor, kateremu načeljuje Mrs. Mally, sopoga znanega zobozdravnika, poroča, da so vse predpriprave v polnem teknu, in da je odbor tekoči teden že prejel dosti zanimivih starokrajskih predmetov za razstavo.

To blago je shranjeno v pisarni zobozdravnika dr. Mallya v Slovenskem Narodnem Domu, 6111 St. Clair Ave., kjer ostane do 17. marca; nato bo pa prenešeno v mestni avditorij. Odbor bi bil rad še eno starokrajsko kmečko mizo. Ako ima slučajno kdo isto na razpolago, naj pokliče Mrs. Mally, Kenmore 3067-J, in ji to naznani. Za našo slovensko razstavo so dobrodosli razni starokrajski predmeti, četudi majhni in neznačni. Kdo ima kaj takega doma, in bi bil pri volji, da se stvar razstavi v našem slovenskem oddelku, naj pokliče Mrs. Mally po telefonu, da je notranja stvar dotedne države, v katero se Zdržene Države ne morejo vmesati. Precej je sigurno, da State Department ne vzdovolji Vaši prošnji v korist sinu, kajti se on nahaja pod jurisdikcijo inozemske vlade.

Kakor ima ta vlada neomejeno pravico regulirati priseljevanje, tako imajo inozemske države pravico predpisati pravila za odhod svojih državljanov v inozemstvo. Ameriški zakoni v korist združevanja družin niso popolnoma dosegli svoj cilj, vendar pa vse dobro vredno. Starokrajsko pohištvo, obleko (narodno nošo), čipke in lesorezi bodo tvorili večji del zanimive razstave. V ozadju naše stojnice na tej razstavi bo naslikana originalna slovenska kmečka hiša z dvema sobama.

Razstava se vrši od 18. do 23. marca, in je prva te vrste, ki se bo priredila v državi Ohio. Stevilni tudi narodi ali inozemci iz Clevelandu ter okolice tekmujejo med seboj, kateri oddeleki bo lepši. Tem povodom bo izdana tudi Spominska knjiga z opisom razstavljenih predmetov in bo vedeženem razstavu na razpolago.

Ne pozabite torej pripomagati k tej razstavi. Vsaka stvar, ki je pristna slovenska, četudi mala, vse se z veseljem sprejme. Pokličite po telefonu: Kenmore 3067-J.

Nasi clevelandski Sokoli se bodo tudi udeležili te razstave; 60 Sokolov in Sokolic bo nastopilo pri telovadbi. Drugi narodi bodo priredili svoje domače plesne in nastopili s svojimi narodnimi popevkami, vsak večer druga skupina. Na tej mednarodni razstavi bo razstavljenih na tisoče in tisoče lepih in dragocenih predmetov iz vseh delov sveta. Na omenjeno pa vse zanimivo razstavo že danes opozarjam naše cenjeno občinstvo iz Clevelandu ter okolice. Udeležite se iste polnoštevilno.

Slovenci smo v splošnem ljubitelji narave, zato imamo zelo radi kaj zelenega ali cvetetečega pri hiši. Kjer se spomladni ali poletni kaže okoli hiše gola, rjava zemlja ali kjer se dolgočasno v prahu zarjavele pločevine, nante škatljice, tam skor dočisto ne bivajo Slovenci. Ne pozabimo in ne zadušimo torej te naše dobre lastnosti, in uredimo si okoli domovanja tako, da bo prijetno za oko. To bo nam in drugim v veselje, ob enem pa vodno priznalo vrednost našega domovanja in vse bližnje okolice. — K. J. Columbus, Ohio.

PROBLEMI PRISELJENCA

Potni list za sina ameriškega državljanja.

Vprašanje: Mojo prošnjo kot ameriškega državljanja za izvenkovno vizo za mojega sina, dvajset let starega, vidi se da Zdrženi Držav odobrla. Moj sin pa ima težave z odpovedanjem, ker mu niso še dali potnega lista lastne države. Kmalu bo letih za vojaški način. Ali bi mogel obrniti na State Department, da se zanj zavzame in mu pomaga dobiti potni list? — J. M. Johnstown, Pa.

Odgovor: Otroci naturaliziranega ameriškega državljanja, ki nimajo še 21 let, postanejo ameriški državljanji še le tedaj, kadar so pripuščeni v Zdržene Države za stalno. Vaš sin je torej še vedno podanik inozemske države. Ako mu tamošnja vlada neće izdati potni list, to je notranja stvar dotedne države, v katero se Zdržene Države ne morejo vmesati. Precej je sigurno, da State Department ne vzdovolji Vaši prošnji v korist sinu, kajti se on nahaja pod jurisdikcijo inozemske vlade.

Pred letom dni je povodom potopitve italijanskega potniškega parobroda "Principessa Mafalda" utonilo več stotinovih ljudi. Med novoimenovanimi ljubljanskimi mestnimi zastopniki je tudi Ivan Hribar, pokrajinski namestnik v pokoju.

V Zagrebu je imenovan župan dosedanji župan dr. Stjepan Srkulj, v Beogradu pa inž. Miloš Savčić.

Pred letom dni je povodom potopitve italijanskega potniškega parobroda "Principessa Mafalda" utonilo več stotinovih ljudi. Med novoimenovanimi ljubljanskimi mestnimi zastopniki je tudi Ivan Hribar, pokrajinski namestnik v pokoju.

Pred letom dni je povodom potopitve italijanskega potniškega parobroda "Principessa Mafalda" utonilo več stotinov

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. 83

NO. 11.

Nepotrebni prepri.

Vsek izmed nas je že porabil dober del svoje življenjske energije za več ali manj brezpomembne prepire. Najslabše pri stvari pa je, da prepri še nobeni prizadeti stranki ni priesel koristi, pač pa škodo v mnogih slučajih. Če druge škode ni bilo, trpel je naše zdravje, vsled jeze, povzročene po prepiru. Škodovati si na zdravju pa je en največjih zločinov proti nam samim, napram človeški družbi v splošnem in napram naravi.

Prepir in debata ni eno in isto. Stvarna debata ima stvarno podlogo, je dostojna in pomaga da se bistrijo pojmi, kar je koristno in potrebito. Pri stvarnih debatih se ne gre za to, da se eno ali drugo stranko razjezi ali porazi. Potom debate le skušamo najti najprimernejša poto za izvedbo kakšne koristne zadeve.

Res je seveda, da se včasi nehote in nevede zapletemo v situacijo, iz katere more nastati prepri. Toda, če vsaj ena prizadetih strank posluša zdrav razum, se je možno prepriu izogniti.

Včasi nas kdo brez pravega povoda razžali ali nam stori veliko krivo. Vselej ni mogoče take krivice enostavno požreti, in pri takih prilikah je najboljše mirno in dostojno v obraz povedati stranki, ki nam je storila krivico, kar ji gre. Potem pa ji obrnimo hrbet in hodimo svoja pota. Osebi, ki je na primer zlorabila našo poštenost, odkritosčnost in prijateljsko zaupnost, pač ne moremo tega враčati s prijateljstvom. S takim prijateljstvom bi se le izpostavili nadaljnim zlorabam in krivicam, poleg tega, da bi se pokazali navadne tutke in slabice. Naše poštenje, naš značaj, naše dobro ime spadajo, poleg zdravja med naša največja bogastva. Ogibajmo se ljudi, o katerih smo se prepričali, da nimajo poštenejših namenov proti nam ter nas hočemo le izkoristiti, in hodimo svoja pota. Svet je dovolj velik, da nam ni treba resnega napotja delati nikomur, in dobrih prijateljev nam ne bo manjkalo, če smo jih vredni.

Prepir nas ponikuje in nas kaže svetu malenkostne. Če se hočemo s tem nad kom maščevati, plačamo za to preveliko ceno s svojim zdravjem. Prepirljiv, obrekljiv in opravljiv človek si ne bo pridobil dobrih prijateljev, ker se ga vsak rad izogne.

Prepir ne rodi za prizadete nikoli nič dobrega, niti v privatnem, niti v javnem življenju. Večkrat pa se z njim okoristi tretja stranka, na račun prepričajočih.

Neumestno je, če se cutimo preveč važne in preveč občutljive, ter tako iz vsake besede, ki nam ne ugaja, napravimo vzrok za prepri. Včasi nas hoče morda namenoma nekoliko podražiti, in v takem slučaju se pokažemo slabice, če se takoj razburimo. Včasi pa tudi nenamenoma pade odkod kakšna nepremišljena pikra beseda. Pri takih prilikah se domislimo, da nihče ni perfekten mislec in govornik, in počažimo se velike s tem, da molčimo, oziroma, da opazko dobrostojo ali v šaljivem tonu zavrnemo. Dobro je tudi, če se včasi domislimo, da nobena, tudi najbolj zmožna oseba ni nenadomestljiva. Če nas danes zmanjka, bo našo pozicijo prevezl drugi, morda še zmožnejši kot smo mi, in večina naših znancev nas bo pozabila, predno se bodo pogrebi vrnili s pokopališča. Človek, ki se tega zaveda, vzame dostikrat za dobro šalo tisto, kar bi drugi vzel za razžaljenje in vzrok za prepri.

Pri raznih naših družtvih je dostikrat preveč nepotrebnega pričkanja in prepri, in to premnogokrat radi zadev, ki niso vredne tinte, katera se pocedi po papirju. Malenkostni prepri dostikrat požrejo čas, ki je bil namenjen za resne in koristne razprave, napravlajo slabo razpoloženje in odgovnjajo članstvu od udeleževanja sej. Seje, ki imajo prepire na dnevnu redu, tudi ne privlačujejo novega članstva.

Mnoga društva J. S. K. Jednote vodijo svoje seje res v pravem bratskem razpoloženju, in se po najboljši možnosti izogibljejo prepri. Dolžnost vseh članov JSKJ bi moral biti, da deluje vsaki pri svojem društvu, da bo povsod zavladalo bratsko in prijateljsko razpoloženje, da se ne bo tratal čas z malenkostnimi prepri, in da se bo v vseh zadevah, ki pridejo na razpravo, debatiralo stvarno in dostojno. To bo najboljša privlačna sila za veliko udeležbo na sejah in za pridobivanje novih članov.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Cenjeno članstvo društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ v Clevelandu, Ohio, obveščam, da se nameravam udeležiti redne mesečne seje njihovega društva, ki se bo vršila v nedeljo 17. marca 1929. Hvalezen bom članstvu, ako se omenjene seje polnoštevilno udeleži.

Z bratskim pozdravom,

Anton Zbašnik,
glavni predsednik J. S. K. Jednote.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

ste, ki spadajo v narodno umetnost naših Belokranje.

*

Vsekakor, če dobim prostovstopnico za omenjeno razstavo, jo bom skušal obiskati; samo zelje bom bolj s "ta-belim" pogledal. Ako časnikar dobim prostovstopnico za kakšno predstitev, je nekako moralno vezan, da se je udeleži. Le v slučaju, da ima vojaško predpisane ure ali da je na dva ali tri kraje istočasno vabljena, ima opravičljiv izgovor za odsotnost.

Ker nekako "paše" k temu odstavku, in ker moram pač na nekak način napolnitvi to kolono, naj navedem storijo, ki sem jo nedavno čital v nekem listu.

Umrl je časnikar, ki ni bil niti posebno svet, niti posebno razuzdan, torej priljivo tak, kot nas je menda večina. Šel je seveda trkat na nebeška vrata. Sveti Peter je odpril in ga na pragu stoeč vprašal, kakšen je njegov profesijon, nakar je nebeški kandidat seveda na vsa usta povedal, da je časnikar. Te vrste ljudje pač ne znajo ničesar zamolčati. Sveti mož se je razdužil, češ, da vsi časnikarji so neke vrste reformatorji, in v nebesih takih ljudi ne rabijo, ker tam je vse perfektno od vekomaj do vekomaj. Nato ga je kresnili z velikim nebeškim ključem ponos, in ga s krepko brez poslal dol po stopnicah pred peklenska vrata. Pa je revez tam potkal. Ko je peklenski vratar povedal njegovemu veličanstvu Belcebusu, kdo je pred vrat, je peklenski samodržec jezno zamahnil z repom in zarohnel, da časnikarjev ne marajo, kajti pekel da je absolutistična monarhija, kjer npr prostora za reformatorje.

No, časnikar ni prišel v zadrugo. Vtaboril se je na stopnicah in začel izdajati list, ki je sijajno uspeval. In ni trajalo dolgo, pa je že bila časnikarju poslana prosta vstopnica za v nebesa, druga pa za v pekel.

Lindberghov aeroplans, v katerem se je vozil s svojo zaročenko, se je prevrnil zato, ker mu je manjkalo eno kolo. Pred njim je padel in se oženil z marsikak drugi manj slaveu mož, ker mu je manjkalo eno kolo....

Ko nastopi pomlad, začnejo v tej deželi mladi in tudi napolni mladi ljudje pesti ljubavne mreže. Pomlad jih navduši za ljubezen. V Mexici pa pomlad ljudi navduši za revolucijo, pa se začnejo medsebojno streljati in pobijati. Vsak po svoje!

A. J. T.

PROBLEMI PRISELJENCA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Nekaj o "Form 575."

Vprašanje: Zelim, da bi se moji ženi priznala pravica do prednosti v kvoti. Imam sicer "prvi papir," ali nisem še ameriški državljan in prišel sem postavno v to deželo. Kaj naj storim? — G. K., Joliet, Ill.

Odgovor: Si morate preskrbeti tiskovino Form 575 (Declaration regarding last entry into the United States) in jo izpolniti. Pazite na točne podatke o Vašem prihodu. Ako niste sigurni glede dneva prihoda ali imena parnika, pišite na Foreign Language Information Service, 222 Fourth Avenue, New York City, in navedite sledete podatke: pristanišča, kje ste se vkrcali, vse, kar se spominjate z ozirom na čas prihoda, kje ste se izkrcali, ime parodarskega društva, oziroma, kolikor se pač spominjate.

(Dalej na 6. strani)

Vsekaj bi se odločil, da v tekom letu pridobi vsaj enega člena J. S. K. Jednote.

DOPISI

Denver, Colo.

Glavna ali letna seja društva sv. Jožefa, št. 21 JSKJ, ki se je vršila meseca decembra, je bila jako dobro obiskana. Navzočih je bilo tudi lepo število mladih, turojenih članov. Tem mladim članom je bilo videti na obrazih, da bi jim bilo ljubše, če bi društvo zborovalo v jeziku, katerega popolnoma obvladajo, to je v angleščini. Zato je bilo sklenjeno in tem mladim članom povedano, da bo društvo št. 21 JSKJ delalo na to, da se zanje ustanovi angleško poslujoče društvo. To jih je zelo zadovoljilo in razvesilo. Na tej seji je bil tudi odbran odbor, kateremu je bilo naročeno, da gre takoj na delo za ustanovitev angleško poslujučega društva. V ta odbor so bili izvoljeni predsednik, podpredsednik in tajnik društva št. 21. Šli smo od hiše do hiše in v kratkem času smo jih imeli vpisanih deset za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. decembra so se ti mladi kandidati nowega društva zbrali v društveni dvorani, kjer so bili združniško preiskani. Po preiskavi jim je zdravnik v lepem govoru častil k ustanovitvi društva in jih vzbudil, naj bodo agilni in dobri člani. Dejal je tudi, da mu je znano, da je vsak zatek težak, in isto velja tudi za novo društvo. Dne 27. dec

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

WHAT LODGES DO FOR THE COMMUNITY

Mere arrangement of houses or chance aggregates of contiguous individuals do not of themselves comprise a community. By community we should not merely understand it to be a place where a group of people are "living," it should be interpreted in the sense that they are "living together." Our lodges make "living together" possible. Our lodges cause interaction and intercommunication which is so essential toward the social betterment of individuals and groups.

We therefore can have either a community in which individuals are distributed in space, representing the existence of people or else have a community with harmonious relationships, each individual practicing a pride of ownership. Instead of referring to "the lodge," or "the National Home," it is "our Lodge" and "our National Home."

Our lodges to a large extent adjust the success of our community, working cooperatively they accomplish great tasks with apparent ease. A visitor to a community can readily tell whether individuals and lodges are discharging their energies in the best interests along natural channels or whether there is dismemberment because of factional fights and a general lack of cooperation.

Let's impress people that we are not merely "living" in our community, but let's show them that we are "living together," that we are a solid group. If we "live together" in our lodges, our communities will benefit by it and will show prominent signs of human efforts bent toward success.

SLOVENE EXHIBIT

The Slovenian Exhibit for the All-Nations Exposition at Cleveland Public Hall, March 18th to 23rd is progressing very nicely. The committee in charge, headed by Mrs. Mally, reports that a number of articles are being brought together this week. They are being stored at Dr. Mally's office, 6411 St. Clair Ave., until April 17th, when they will be exhibited to the Public Hall and opened on exhibition.

A Slovenian table is still needed and if anyone knows of a suitable, please call Mrs. Mally at 70 Kenmore 3067-J. Any other article, no matter how small, will be gladly accepted for the exhibit.

ICE HAS MADE ME COLD-HEARTED

The position of iceman I must confess has made me cruel, merciless, and cold-hearted, in fact I can now step on a worm without the least quiver, and without uttering a sound of remorse. I've cultivated this unanimated treatment of animals as a result of being abused by the mutt dogs of customers to whom I was obliged to serve ice.

I always thought that women were hard to understand, but I discovered that hounds are more so. No woman as yet has bitten me or snarled at me, but I can't say that about the cheese and meat hounds that I was forced to pass in backyards. If I had the choice of being morsel for either dog or a woman, I would much prefer being partially eaten by a representative of the weaker sex even though I wouldn't be bitten for all those who attended this exhibit.

Whenever some blood-thirsty canine decided to make me a victim of his palatine desires, it happened that the essential part of my blue trousers were torn from me along with a chunk of meat and perhaps fat. Dogs should be educated to be reasonable, to help themselves of parts of the anatomy which would not embarrass a self-respecting iceman. For this reason I managed to carry a good supply of safety pins, a boon both to bashful icemen and crying babes. Those infidel dogs, Friday or no Friday I always mistrusted them on my entrance and retreat from a yard.

I was in constant fear of contracting hydrophobia as a result of some of those snaps that the mistress of a house told me were signs that the pup wanted

EXCHANGES

Claridge, Pa.

On March 17th the Slovenians of Claridge, Pa., will have the opportunity to hear Anton Subelj sing. He will hold his concert in the Slovenian National Home. It is scheduled to begin promptly at three o'clock.

That you may know more of this young man from the old country, I might say that he studied voice culture in Austria and Germany and has been awarded the title of "Royal Batritone." He sings most of his songs in the Slovenian tongue, but is also able to sing songs that are dear to the average American-born folk.

The writer had the privilege of hearing this marvelous singer, while at the convention that was held at Ely, Minn., during the latter part of July of last year. I stayed a day longer just to hear Subelj. I had heard many people talk about him, and I was determined not to pass up a golden opportunity, for such it proved to be.

While it was rather hard for me to understand every word that Mr. Subelj sang, I can certainly say that I enjoyed every note that he uttered.

Do not misunderstand me about the clearness of his voice; it is my ignorance of the language that is dear to my parents and grandparents that was the cause of my not understanding every word.

Nothing that I can say can bring out the qualities of this man as a singer. The only way to really appreciate what I am trying to "put across" is to hear him when he is in our community.

Folks, you will never forget him. He will leave a lasting impression with you. Many times during your lives you will look back and probably say that you heard the greatest singer that ever toured the country, and further than that he was the son of Slovenian parents.

Better start making plans for this concert immediately. to play. I wonder if the girls would be very greatly impressed, by other than teeth marks, if we showed our affection for them by a little bite.

I've often heard it said that the dog's bark is more dangerous than his bite. I found from personal experience, however, that the bite seems to hurt more than the bark. I learned, too, that the size of a dog does not always determine the magnitude of the bite.

Some of those two-pound Pomeranians attacked me at my most vulnerable spot—my ankles.

It's just as hard to keep one of these dogs from your ankles as it is to scratch your own itching back. They were so persistent in attempting to convince me of their ability to protect the housewife that on several occasions I was on the verge of accidentally dropping the ice and transferring an existing pest to the happy hunting grounds. My better judgment, however, told me that he deserves it.

In exchange for my tender caresses and attempts for pleasant familiarity I received sets of teeth and snarls from dogs that I now prefer to call "scroots." It is no wonder that I have become ungrateful to hounds of all description and find the cat a more attractive animal.

By the way, we invite our sister lodges of White Valley, Export, Hermenie, Universal, Loyalhanna, Greensburg, and any other lodge that would like to partake in this concert, to be with us.

Anton Yerina Jr.,
Lodge No. 40, Claridge, Pa.

Cleveland, O.

NOTICE.—Every member of Betsy Ross Lodge No. 186 S. S. C. U. is requested to attend our next regular meeting,

which will be held Wednesday, March 20th at 7:30 P. M. in Slovenian Workingman's Home on Waterloo Rd.

Business of the meeting will be organizing a baseball team.

Now is the time to get busy, and do something for our pastime for the coming summer. Also other important business is to be transacted.

So all members are requested to attend the meeting.

George Kovitch, President.

TEAR DROPS

Tear drops the angels gave us to cool our hearts,
Burning and heavy with sorrow
Bathed in tears our hearts beat anew.

Happy and free on the morrow.

Bathed in tears the windows of our soul

Shine brightly—sparkling anew.

So smile, little friend, when the tear drops come

Remember an angel sent them down to you.

—Christine Troya.

SLOVENE ARTIST TO HOLD EXHIBIT IN MILWAUKEE

Harvey Gregory Perusek, well known Slovene artist has been invited by the authorities of Milwaukee, Wisconsin, to display his pictures at the Art Institute of that city for the entire month of May. Mr. Perusek expects to place thirty of his paintings on exhibit, which we are positive will be appreciated by not only the Slovanes. Mr. Perusek intends to remain in Milwaukee for several days so as to interpret some of his works, if necessary.

Mr. Perusek is a loyal Slo-

vene worker, constantly en-

deavoring to convince people

that the Slovanes as well as

other nationalities have artis-

tic inclinations. We hope that

he receives whole-hearted sup-

port from the citizens of Mil-

waukee, for we know that he

deserves it.

—o—

Bare Facts.

Twins in Africa. Among some of the tribes in Africa two babies come to a family at the same time they think it a dreadful thing. Nobody except the family can go into the hut where they were born, nor even use any of the things in it. The twins cannot play with other children, and the mother cannot talk to anyone outside of the family. This is kept up for six years. If the babies live to be six years old, the restrictions are removed, and they are treated like other children.

—o—

A river of ink. In Algeria

there is a river of genuine ink. It is formed by the union of two streams, one coming from a region of ferruginous soil, the other draining a peat swamp. The water of the former is strongly impregnated with iron, that of the latter with gallic acid. When the two waters mingle, the acid of the one unites with the iron of the other, forming a true ink.

* * *

Clever boy

Whitening sugar. The process of whitening sugar was discovered in a curious way. A hen that had gone through a clay puddle went with her muddy feet into a sugar house, leaving her trace on a pile of sugar. It was noticed that wherever her tracks were the sugar was whitened. Experiments were instituted, and the result was that wet clay came to be used in refining sugar.

* * *

Ordeal of chewing rice. It is a common practice, in many parts of India, to oblige persons suspected of crimes to chew dry rice in the presence of the officers of the law. Curious as it may appear, such is the intense influence of fear on the salivary glands, that, if they are actually guilty, there is no secretion of saliva in the mouth, and chewing is impossible. Such culprits generally confess without any further efforts. On the contrary, a consciousness of innocence allows of a proper flow of fluid for the softening of the rice.

* * *

Guillotine. An instrument for immediate and painless death, named after its supposed inventor, a physician named Joseph Ignatius Guillotin. In 1866 M. Dubois, of Amiens, France stated that the idea only was due to Guillotin, who at a meeting of the legislative assembly in 1789 expressed an opinion that capital punishment should be the same for all classes.

Accordingly at the request of the assembly, M. Louis secretary of the "Academie de Chirurgie," submitted to that body, on March 1792 his invention of a mode of capital punishment, "sure, quick and uniform." The first person executed by it was a highway robber named Pelletier on April 25th; and Dangremont was its first political victim, on August 21st following. Guillotin died in 1814. The guillotine at Paris was burned by the communists, April 7th, 1871. A similar instrument called the Mania is said to have been used in Italy.

* * *

How do cats purr? Scientists are not agreed as to just

how the purring sound is made by cats. In cats it seems, there

are two kinds of vocal cords—

true and false. The true vocal

cords are used by the cat in

meowing and making other

common sounds while the false

vocals are used in purring, ac-

cording to Alvin Davison, au-

thor of (Mammalian Anatomy,

With Special Reference to the

Cat). Purring seems to be pro-

duced in the larynx when the

vocal cords are considerably re-

laxed and the contraction of

the chest walls and diaphragm

is slight and slow. This pe-

uliar sound of the cat may be

likened to the grunting of hogs,

particularly the grunting of the

sow when nursing her litter.

Grunting in hogs and purring

in cats both indicate a condi-

tion of comfort and content-.

Cats cease to purr when

they become sick, frightened or

otherwise uncomfortable.

* * *

BOSS: "Are you saving half

the money you earn?"

OFFICE BOY: "Naw, I don't

get that much."

* * *

The word "and".

The word "and" occurs

46,277 times in the total of

773,746 words used in the

Bible.

* * *

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,

Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIĆ

English Version By John Movern

(Continued)

"The Abbot and monks wise men they are sure,
But no one can a broken heart cure."

—F. Prešeren.

CHAPTER X.

In the year 1475 A. D., Peter Kozjak became somewhat disgusted with his freedom, because he was not happy. He had been planning to get married, but he made a failure. The girl whom he had chosen to be his bride refused to marry him. As Peter did not have the courage to ask any other girl to marry him, he remained single at the Castle Kozjak.

Soon after Peter had assumed the rule, the old faithful servants left their employment at the Castle. The old servant Ozbe, who had been in service at the castle for sixty years, left the Castle in his old age and went to live the life of a peasant. He did not live long, however, as he soon thereafter followed the path of the old house-maid Mary, who died at the Castle soon after Father Bernard had passed away.

Marcus soon became gray-haired. He who at one time was able-bodied and powerful was now a stooped and wrinkled man. The sole reason for his premature old age was his worry and the deep mortification he felt because of his lost son. In vain did the monks hope that Marcus might overcome his grief; in vain did they console him, saying that his wound of sorrow would be healed when he should have somewhat forgotten his loss. In spite of all such consolations, Marcus' grief seemed to be inconsolable, and he went to live alone by himself in his deep sorrow and mental agony.

The famous Zatichna's Monastery stood in a beautiful corner in the valley, surrounded by two groups of beautiful hillocks. As early as 1135 A. D., Patriarch Peregrin of Oglje bought here a small tract of land, built a cloister upon it, and then brought brethren Cistercians from Rome, whom he placed in charge of this monastery. The founder of this cloister, however, not only provided these brethren with a place in which to live, but he also bought a quite large tract of land in the immediate neighborhood, so that these monks might be able to make their living out of this estate. At first these monks had only three villages under their rule, the inhabitants of which were obliged to perform a feudal service for them and to contribute to them so-called "tenths." But this original estate was soon enlarged by donations of the neighboring and foreign aristocrats, who gave lands and contributed various kinds of gifts to the newly founded institution, and thus they enriched the estate. Among the men who donated lands to the institution and whose names appear on the record as its benefactors, we find the names of the most prominent men of those days, such as the popes, emperors, kings, dukes, earls, and many other famous men of

MLADINSKI ODDELEK - JUVENILE DEPARTMENT

WEENTY TAMES THE MARCH LION

Oow—oo—ee-e oow—,” howled the wind.

“Tap-tap-tap,” went the bare branches of the big maple tree just outside of Weenty’s window.

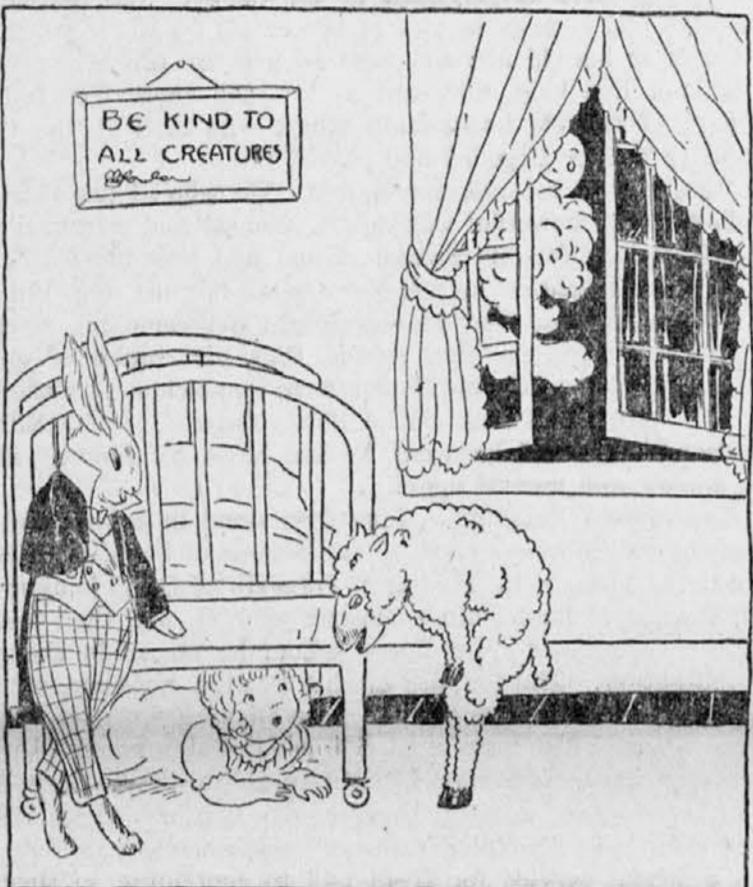
Weenty snuggled herself still deeper under her warm, fleecy blankets.

“What a very big wind and how cold it must be outdoors! And how snug I am!” she thought sleepily.

“Oow—oo—ee — wow-wow — gruf — gr-ro-ow!” came the wind again, and “tap-tap-tap!” louder than ever went the bare branches of the big maple tree. “Tap-tap—rap-tap-tap.”

“Now I wonder!” Weenty was suddenly very wide awake. “Now I wonder if that isn’t Mr. Rabbit!”

She sat up in her little crib and peeped out of the window.

Can You Come Out From Under There, Or Do You Prefer To—To Hibernate?

Up in the sky the clouds were chasing the poor frightened moon about at a great rate. It looked like a rather rough-and-tumble game of hide-and-go-seek, Weenty thought. The moon would quite disappear behind the black clouds and then, out she would pop, running for all she was worth.

The moon had just come from behind a big black cloud when Weenty looked out so she was able to see a very cold, furry little nose pressed close to the window pane.

“Oh, you are here!” Weenty exclaimed. “I thought that rap-tap-ping was the bare branches of the big maple tree.”

She opened her window and Mr. Rabbit scurried in, rubbing his paws together to get them warm.

“Goodness Weenty! I thought you’d never wake up and let me in!” he said. “Dear me, it’s cold tonight and the March Lion has got out again! He’s just all over the place! Listen!”

“Wow—owow — gr-gr-rowow!” came a roar from outside the window.

“He’s fierce tonight. I can tell you! He’s cracking down all the trees and tearing up the little bushes in the wood,” Mr. Rabbit explained.

“Dear me!” said Weenty. “That is to bad! What makes him act like that, do you think?”

“Lions are usually wild, aren’t they?” Mr. Rabbit remarked.

Weenty nodded.

“Yes, indeed,” she agreed, although I have heard of one that was tame.”

“Really,” Mr. Rabbit said. “Tell me about the tame one.”

“It was this way,” Weenty began. “The lion got a thorn in his foot and it hurt him so much that he couldn’t walk. Then a man came along and pulled out the thorn—”

“He was a brave man,” Mr. Rabbit declared, shuddering a little.

“Wasn’t he,” Weenty agreed.

“But you see, the lion was so

grateful to the man that he became a good friend to him.”

“Wow — gr-row-orw-wow-gowl,” came the March Lion’s roar from around the corner of the house.

“Maybe he has a thorn in his foot,” Mr. Rabbit said. “Do you want to have a try at pulling it out?”

“Dear me no!” cried Weenty. She was a brave little girl, but would you be brave enough to tackle a lion? “The man who

thought sleepily.

“The patting is very nice,” the Lamb replied. “Can you come out from under there, or do you prefer to—to hibernate?”

Weenty came out.

“If that’s the way to hibernate,” she remarked. “I don’t care much for it.”

“It’s done by many off the best families, the Bears, the Badgers, the Beavers,” the Lamb said.

“Also the Coney’s, the Catermounts, the—,” Mr. Rabbit put in, but he was interrupted.

Bang! went the window.

“Gr-ro-row-owl,” came the deep voice of the March Lion.

“Shut the window!” cried Mr. Rabbit, who was already under the bed again.

Weenty hid behind the March Lamb.

“Oh, save me!” she cried.

“He can’t come in,” the Lamb said calmly. “He’s much too big. What do you want, Lion?” he asked.

Weenty peeped around the Lamb. She saw a big, shaggy head at the window.

“I’m duced tired of running around,” grumbled the Lion, “and I’m hungry. My nose itches, too.”

“Has he a thorn in his paw?” asked Mr. Rabbit, in a small voice from under the bed.

“No, I haven’t,” snapped the Lion.

“Then what’s all the fuss about?” Mr. Rabbit complained.

“I’m tired of running around,” the Lion repeated. “My nose itches and I’m hungry.”

“Will a saucer of milk do?” asked Weenty timidly. “I can rub your nose, too, if you like.”

“That’s very obliging of you,” the Lion rumbled. “I think milk is very delicious and healthful.”

“Can you get it in winter?” the Lamb whispered anxiously.

“Oh, yes,” Weenty assured him. “I’ll get it right away.”

It was rather fun feeding milk to a lion. Weenty always said afterwards. She set the saucer on the window sill and stood near by to rub the Lion’s big nose as he lapped up the milk. The Lion actually purred just like a big pussy cat.

“You won’t crack off the trees and tear up the bushes, will you?” Weenty asked him, softly stroking his nose.

“Nonsense,” the Lion replied, between laps. “I was only rubbing my nose on the trees a bit. Perfectly friendly, I assure you. As for tearing up the bushes, I don’t. I was just loosening things up a bit to give the violets and other little flowers a chance to come up through the ground in April.”

“Oh, I’m so sorry we were blaming you,” Weenty said. “We thought you were such a

mistake. And is the little girl under there too?” He poked his long white nose under the bed. “Ah, she is, I believe!” he sighed.

“You rather sc-scared us,” Weenty remarked, quite at a loss for the proper remark to make when visitors find one under the bed. “I’m glad it’s you, though, and not the Lion. I don’t know how to act with a lion.”

“Do you know how to behave with a lamb?” asked the Lamb.

“Why yes,” Weenty answered. “You pat a lamb’s nose and—feed it clover.”

“Oh, very nice, very nice indeed!” the Lamb approved. “Do begin at once!”

Weenty put out her hand and patted the Lamb’s nose.

“I’m sorry I haven’t any clover right now,” she said. “You see clover grows only in summer.”

“The patting is very nice,” the Lamb replied. “Can you come out from under there, or do you prefer to—to hibernate?”

Weenty came out.

“If that’s the way to hibernate,” she remarked. “I don’t care much for it.”

“It’s done by many off the best families, the Bears, the Badgers, the Beavers,” the Lamb said.

“Also the Coney’s, the Catermounts, the—,” Mr. Rabbit put in, but he was interrupted.

Bang! went the window.

“Gr-ro-row-owl,” came the deep voice of the March Lion.

“Shut the window!” cried Mr. Rabbit, who was already under the bed again.

Weenty hid behind the March Lamb.

“Oh, save me!” she cried.

“He can’t come in,” the Lamb said calmly. “He’s much too big. What do you want, Lion?” he asked.

Weenty peeped around the Lamb. She saw a big, shaggy head at the window.

“I’m duced tired of running around,” grumbled the Lion, “and I’m hungry. My nose itches, too.”

“Has he a thorn in his paw?” asked Mr. Rabbit, in a small voice from under the bed.

“No, I haven’t,” snapped the Lion.

“Then what’s all the fuss about?” Mr. Rabbit complained.

“I’m tired of running around,” the Lion repeated. “My nose itches and I’m hungry.”

“Will a saucer of milk do?” asked Weenty timidly. “I can rub your nose, too, if you like.”

“That’s very obliging of you,” the Lion rumbled. “I think milk is very delicious and healthful.”

“Can you get it in winter?” the Lamb whispered anxiously.

“Oh, yes,” Weenty assured him. “I’ll get it right away.”

It was rather fun feeding milk to a lion. Weenty always said afterwards. She set the saucer on the window sill and stood near by to rub the Lion’s big nose as he lapped up the milk. The Lion actually purred just like a big pussy cat.

“You’re a big dear!” Weenty exclaimed. And she actually put her arms around the Lion’s neck.

“Thanks,” said the Lion, taking his last lap. “Now, I must be off and don’t you mind my growling and howling. I’m just talking to myself—gr—ow—owl—oo—oo—ee—e—ooow—”

“Dear me!” thought Weenty. “Just hear that old fellow go on!” She wasn’t a bit surprised to find herself back in her crib, all snuggled up in her warm, fleecy blankets.

“There are people in this room,” Mr. Rabbit announced. “If you’d only look in the right place for them, stupid!” He came out from under the bed looking rather huffy.

“The March Lamb,” whispered Mr. Rabbit.

“Be—aa—a,” said a rather squeaky voice, “now I could have bet every ounce of wool on me there were people in this room.”

“There are people in this room,” Mr. Rabbit announced. “If you’d only look in the right place for them, stupid!” He came out from under the bed looking rather huffy.

“Oh!” said the Lamb politely, he was a gentle fellow, “my

BRODOVJE IZ OREHOV LUPIN

Prijetno se je poleti v potokuigrati s čolni in ladjami. Čolnom nalagamo težka bremena, na ladje tovorimo zaboje in potok nosi ponosne brodove jadrno na svoji naglih valčkih. Pozimi to ni mogoče. Vendar pa si lahko pomagamo sami!

Napravimo si lahko celo brodovje iz samih orehovih lupin. Seveda bodo naši čolni in ladje majhne — pa bodo zato lahko plavale v vedru, v skledi! Najrazličnejše ladje si lahko napravimo na ta način: čolne, jadrnice, parnike, vojne ladje.

Prva je čoln z veslačem. Na dno orehove lupine prilepimo s pečatnim voskom zamašek, na katerega prilepimo manjši zamašek, ki ga preje pobavamo kakor možaka. Na trebuh mu z bučiko pripnemo zobotrebec — veslo. Na sprednji del ljudine pritrdimo zopet s pečatnim voskom žebelj — kar velja za vse ostale ladje. Ta žebelj je namreč velikega važnosti. Z majhnim magnetom, ki ga za majhen, demar kupimo v trgovini, se približamo žebelju — in magnet vleče čoln za seboj. Kamor naša roka z magnetom, tja ladje!

Druga je orehova jadrnica. Na dno lupine malo pečatnega voska, v vosek daljšo iglo, na katero nataknemo jadro iz lepenke. Tretja je vojna ladja. Na zamašek pritrdimo z bucko votli spodnji del gosjega peresa in top je gotov. Zastavica: bučika v pečatnem vosku in košček barvanega platna. Parnik napravimo tako, da pritrdimo zamašek po dolgem na dno, v zamašku votlo gosje pereso dimnik, v dimnik malo vate — dim. V zamašek, ki nam služi tu za parni kotel, pritrdimo žebelj.

Lahko pa napravimo še drugačne ladje. Jadrnico na dva jadra, parnik z dvema dimnikoma, vojno ladjo z več topovi, celo podmorničko lahko zgradimo. Za podmornico pa rabimo dve lupini. Obe lupini obtežimo s svincem, jih s pečatnim voskom zlepimo, na vrh zgornej lupine pritrdimo lep zamašek — opazovalni stolp, v zamašek iglo za periskop. Vse pa moramo povsod lepiti le s pečatnim voskom, ki se ne raztopi v vodi!

Lahko pa napravimo še drugačne ladje. Jadrnico na dva jadra, parnik z dvema dimnikoma, vojno ladjo z več topovi, celo podmorničko lahko zgradimo. Za podmornico pa rabimo dve lupini. Obe lupini obtežimo s svincem, jih s pečatnim voskom zlepimo, na vrh zgornej lupine pritrdimo lep zamašek — opazovalni stolp, v zamašek iglo za periskop. Vse pa moramo povsod lepiti le s pečatnim voskom, ki se ne raztopi v vodi!

Poskusite! Napravite veselje svojim malim bratcem! Malii kapetani bodo radostno krmarili svoje junaško brodovje po širinem Oceanu v kuhinjski skledi.

fierce old thing.”

“Not a bit of it,” the Lion growled. “I’m a big, rough fellow, I know, but I have to be ready to do the big rough work for Mother Nature.”

“You’re a big dear!” Weenty exclaimed. And she actually put her arms around the Lion’s neck.

“Thanks,” said the Lion, taking his last lap. “Now, I must be off and don’t you mind my growling and howling. I’m just talking to myself—gr—ow—owl—oo—oo—ee—e—ooow—”

“Dear me!” thought Weenty. “Just hear that old fellow go on!” She wasn’t a bit surprised to find herself back in her crib, all snuggled up in her warm, fleecy blankets.

“There are people in this room,” Mr. Rabbit announced. “If you’d only look in the right place for them, stupid!” He came out from under the bed looking rather huffy.

“The March Lamb,” whispered Mr. Rabbit.

“Be—aa—a,” said a rather squeaky voice, “now I could have bet every ounce of wool on me there were people in this room.”

“There are people in this room,” Mr. Rabbit announced. “If you’d only look in the right place for them, stupid!” He came out from under the bed looking rather huffy.

“Oh!” said the Lamb politely, he was a gentle fellow, “my

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

LOST IN THE WOODS

While I was walking down the hill, I saw a bull coming toward me. I had a red dress on which I am sure must have attracted the beast and I was sure that the bull would attack me. I started for the woods and on looking back I noticed the bull was rushing directly at me. There was no time for much thought, spying a thicket near by I hid there till the animal sped by in his mad rush.

Running into the pantry Betty soon came back with the bottle. As soon as she stepped into the room her mother said laughing:

“Let me see the vanilla bottle you used.”

“Last week I broke the lime bottle and emptied the contents into this bottle.”

MLADINSKI DOPISI
CONTRIBUTIONS FROM OUR
JUNIOR MEMBERS
(Nadaljevanje iz 4. strani)

oddelka JSKJ najprej lepo podravim vse bratce in sestrice. Nadalje pa hočem nekoliko opisati, kako je v tej mrzli Minne-weti. Zdaj je že malo topleje, še pretečena dva meseca je bila večkrat od 30 do 40 stopinj by zero. Jezera, katerih je a stukaj mnogo, so zdaj zamrzne-fathera z debelim ledom, da s konji thalazio drva preko njih. Tudi mislab je dosti v teh jezerih, teda ed odaj pozimi se jih težko dobi. leti, ko ni ledu, se s čolni nizimo po jezerih in lovimo ralida. Tudi srn in zajec je tu osti seveda ne v vodi, ampak lozi. Za tiste je posebna se-oma v jeseni, ko se smejo stre-ati.

V starem kraju je letos tudi our suda zima. Tako mi je pisal ave atoj star oče. (Me je mama sam aučila nekaj slovensko pisati, unfa si piševo po slovensko). Pi-I she, da je dosti snega in hudo raz, da so po ves dan okna za-soraznjena. Na zapečku da se-pref, pa ga po eni strani peče, po g nimerugi pa zebe. Jaz še ne vem, an enkrat je zapeček, ali vi, g ured-e equ? (Seveda, sem se sam več-aroont rat grel na njem, ko sem bil our sajen). Op. urednika). Moj managari oče živi v vasi Krka pri Boštincini.

Tukaj imamo lepe šole. V de celo mora vsak hoditi do šest-lwaysajstega leta. Šola je vsak a čan, razen sobote in nedelje. sistične se ob osmih zjutraj in teamata do poldne, potem pa od r cijne ure do štirih. Kdor hoče naigraduirati, mora izvršiti 12 Nasredov. Jaz hodim zdaj v mesetni razred. Po nas, kateri am no bolj oddaljeni, pride zjutraj "bus", zvečer nas pa zopet Age ponov pripelje. Kosilce po na-leadindi vzamemo seboj; lahko si pa tudi v šoli kupimo za 15

Vsak razred ima na teden eno id celo plavanja in eno uro telo-Is tade. Deklice se učimo tudi ad ridelesta. Izdelujejo različne We uhati in šivati, dečki pa roko-Wh pedmete, kot stole, mize, ali us gevar že kateri hoče. To učenje other od sedmega razreda naprej. Bi tukaj bi radi znali, kako je drugih državah. Naj bi ka-ri se iz drugih držav kaj po-fall o tem.

P. S. If you find this "do-top" suitable for the Nova top it will be an encourage-ent to write some more. My tears randpa in the old country can great enjoyment in read- the Nova Doba and other his fu-american papers, while he sits the "zapeček."

Frances Kurent (15 let), društvo št. 200 JSKJ. (Mlada sestra naj še večkrat se, ker je precej dobra v slo-venščini. Pri tem se bo še bolj izradila. Kar ne bo pravilno, bo v uredništvu popravilo. o im-Export, Pa.

Dve Prosim za majhen kotiček v novi Dobi. Tako v začetku vse predniki koš postavi pred vrati, tisti za toliko časa, da bo zamot-narjem, da ne bo zagledal bele-

na ro-je in Zimo smo imeli tu vse do-je in adjnega časa jako ostro. Ne-ga kolikrat smo imeli mraz pod-usti. Ne vem, kako prestajajo mel enita, da je mraz še hujši. Ubo-obrazi imeli bratci in sestrice, ubogi njih napravili pod ničlo. Pri nas ne pride dega do takega mraza, pa smo vse-ne mame imeli letošnje zime dovolj. Dela se tukaj še dosti dobro,

Washabu, toliko, da se preživimo. labo, toliko, da se preživimo. ilo treukaj nimamo, vsaj takih ne, ljudje tot v Clevelandu, kjer imajo mene, aznovrstne šole, igre, koncerte (15. id. Tu imamo različna podpor-ruštvo sv. Alojzija, št. 57 J. Els. K. J. Pri J. S. K. Jednoti

strani)

so skoro vsi tukajšni rojaki za-varovani; pa tudi v mladinskem oddelku JSKJ nas je precej.

Vsaki teden komaj čakam, da dobimo Novo Dobo, ker je v njej vedno dosti zanimivega. Dobivamo pri nas samo en iztis, ker drugega pošilja upravnštvo v Jugoslavijo mojemu stirciu. Tudi on se zanima za JSKJ, ker pred 25 leti je bil član te organizacije, in sicer v Braddocku, ker v Exportu takrat še ni bilo nikakih društev. Seveda, ne mislite, da sem že jaz toliko star, da se vsega tega spominjam; izvedela sem od staršev.

Upam, da se člani v članice

mladinskega oddelka pogosto

oglašajo tudi iz drugih krajev.

S tem se bomo medsebojno bolj

sposnali in se bomo začeli bolj

zanimati za JSKJ. V prihod-

nih 25 letih bo napredek JSKJ

po večini odvisen od nas mla-

dih. Ako bomo v tem času to-

liko napredovali, kot so naši

starši v prvih 25 letih, bomo

lahko ponosni. Jaz imam še

deset mesecov za biti v mladin-

skem oddelku, potem prestopim

v odraslega.

Pozdrav vsem bratcem in se-

stricam!

Pauline Supancic,

društvo št. 57 JSKJ.

—

NAŠ MLINČEK

Teče mlinček kraj vode,

neprestano mlinček gre,

Melje zrnje noč in dan,

prav nikoli ni ugnan.

Dete naše čebenja,

jezik vedno mu miglja.

Kruhek vedno vam drobi,

nikdar mlinček ne stoji.

(Poslala Ivanka Senčur, dr. št.

57 JSKJ).

NAGRADE

Za dopise, priobcene v ma-tilinski prilagi meseca januarja in februarja, so bile določene mladinskim dopisnikom sledče-

nagrade:

Amalija Zupancic, dr. št. 29, \$3.00; Johanna Kumse, dr. št. \$2.00; Frank Muhvich, dr. št. 129 — \$1.00; John Pecek, dr. št. 2 — \$1.00; Philip Botz, dr. št. 78 — \$1.00; Rudolph Novlan, dr. št. 110 — \$1.00.

Po en iztis I. Zormanove knjige "Slovene (Jugoslav Poetry)" so dobili sledči mladinski dopisniki:

Olga Vehar, dr. št. 37; Stan-ley Debevc, dr. št. 20; Victoria Penca, dr. št. 37; Matilda Ster-te, dr. št. 92; Ljudmila Ilavar, dr. št. 155, in Heda Botz, dr. št. 78.

—

RAZBOJNIKI V CERKVI

Razbojniki so vlmili v cer-

kev in jeli snemati vse, kar je

bilo zlatega in srebrnega. Ali

svetiljke, ki je viseli nad ol-

tarjem, niso mogli doseči. Za-

to se eden iz med njih vzpne

na oltar, kakor da se ne boji

Boga ne vraga. "Kaj pa de-jaš?" mu zaklicujejo pajdaši,

"strele te udari! Če se že

spravlja na oltar, zakaj ne se-

zuješ opank?"

"Molcite, budala! Kaj pa

veste? Ne gleda Bog na uma-

zane opanke, ampak na čisto

in pravično sreč."

—

POLŽKOV DOM

Polžek povedi,

kje si doma:

ali na gori:

ali v ravnic

ali med bori:

ali v pšenici:

ali ob mlinu:

ali v pelinu:

ali na gredi —

hitro povedi!

"Polžek povodi

domek ima,

v hišico smukne —

pa je doma!" (K. Širok).

—

BRIGHT SAYINGS

Jean, aged five, was having

her Sunday morning romp with

her father. Suddenly, running

her fingers lovingly through

his thinning hair, she touched

an almost bald spot and ex-

claimed: "Oh, Daddy, I see

the place where you are getting

to be a grandfather!"

IZ URADA GL. TAJNIKA		141	86.96	53.50	64	.45
RAČUN MED DRUŠTVI		142			66	23.85
IN JEDNOTO.		143	82.39		68	6.75
ZA MESEC JANUAR 1929.		144	292.17	7.00	69	2.25
Odrasli Oddelek.		145	234.04		70	
št. dr.	Dohodki.	Izdatki.				
1	\$ 818.46	\$ 25.00	147	63.92	72	.90
2	634.86	443.00	148	58.58	75	7.35
3	158.32	16.50	149	262.66	231.50	2.85
4	152.71	98.50	150	175.30	255.00	6.75
5		97.00	151	55.46	78	8.55
6	619.12	209.00	152	99.36	80	1.05
9	539.94	573.42	153	17.99	81	4.65
11	169.03	122.00	154	173.08	214.00	2.70
12	276.45	222.50	155	36.61	54.00	2.25
13	103.99		156	63.84	84	6.45
			157	45.66	85	8.10
14	54.70	23.00	158	115.53	86	4.35
15	328.25	101.67	159	86.28	14.00	4.95
16	281.62	180.00	160	89.60	87.00	3.15
18	468.62	317.50	161	21.36	20.00	7.65
20	419.25	501.00	162	207.19	9.00	90
21	391.85	125.00	163	32.21	92	9.30
22	243.18	146.00	164	68.21	51.00	21.75
25	511.91	207.68	165	83.85	8.00	9.60
26	695.54	505.67	166	94.37	7.	

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Prenehal sem, kajti bil sem brez sape, da vam povem, in v moje veliko začudenje se ni niti eden od njih ganil, temveč vsi so sedeli ni debelo zrli v mene kot ovce. Medtem pa sem zopet začel:

"In sedaj, gospod Silver," sem rekel, "mislim, da ste tukaj vodja, in če pride do najhujšega, se nadejam te vaše prijaznosti, da boste zdravniku povedali, kako sem se obnašal."

"Si bom že zapomnil," je rekel Silver s tako čudnim glasom, da nisem mogel na noben način spoznati, ali se je rogal moji prošnji, ali pa je moj pogum nanj ugodno vplival.

"In jaz povem še eno," je zavpil stari mornar z mahagnastim obrazom — Morgan po imenu — ki sem ga bil videl v gostilni Dolgega Johna na obrežju v Bristolu, "on je bil, ki je spoznal Crnega psa!"

"Dobro in še več!" je pristavil mornarski kuhanec. "Grom in strela! Jaz povem tudi to, da je to oni dečak, ki je Billyju Bonesu ukradel zemljevid. Od začetka pa do danes se nám je vse izjavilo samo radi tega Jakca Hawkinsa!"

"Potem pa proč ž njim!" je zakričal Morgan in zaklel.

In skočil je pokonci in potegnil svoj nož, kakor da bi bil dvajset let star.

"Proč nazaj!" je zavpil Silver. "Kdo pa si ti, Tom Morgan? Morebiti misliš, da si kapitan tu. Preklicano, toda jaz te naučim nekaj drugega! Le ustavi se mi in potem pojdeš isto pot, po kateri je šel že marsikdo pred teboj teh zadnjih trideset let — nekateri gori na drog jader, nekateri pa čez krov, vsi pa ribam za hrano. Ni ga človeka, ki me je ostro pogledal v obraz, da se mu ne bi potem slabo godilo. Tom Morgan, zanesi se na to!"

Morgan se je ustavil, toda novo godrnjanje je bilo čutiti med ostalimi.

"Tom ima prav," je rekel eden.

"Dolgo časa me je trpinčil eden," je dejal drugi, "in na vislice naj pride, ako bi me hotel mučiti še ti, John Silver!"

"Ali želi kdo gospodov imeti opravila z menoj?" je zarjal Silver in se nagnil daleč naprej s svojega sedeža na sodišču. In pipa mu je še vedno gorela v njegovih desnicah; "povejte način, česa želite; mislim, da niste nemci. Kdor hoče kaj imeti, dobri. Ali sem mar zato živel, da mi bode navsezadnjije kak sin rumovega soda delal neprilike? Vsaj veste, kako je; vi vsi ste gospodov sreče po vsem svojem življenju. Dobro, jaz sem pripravljen. Naj vzame sabljijo v roke, kdor se upa in videti hočem kakšne barve je znötaj, kljub temu, da imam berglje, predno bo ta pipa izgorela!"

"Ali je to vaše obnašanje, kaj?" je pristavil in utaknil svojo pipu zopet v usta. "Na vsak način, lepa tolpa ste. Niste dosti vredni za boj, ne. Morda pa razumete angleščino kralja Jurija. Jaz sem tukaj kapitan, ker ste me izvolili. Jaz sem kapitan tukaj, ker sem najboljši možak v obsegu dobre morske milije na okoli. Nočete se bojevati, kakor gre gospodom sreče; potem pa grom in strela, boste ubogali in zanesite se na to! Jaz imam tega fanta rad; nikdar nisem videl boljšega fanta od njega. On je več moža, kakor kterikoli od vas podgan tukaj v hiši, in to-le vam povem: rad bi videl onega, ki bi položil svojo roko nanj — to je vse, kar vam povem, in zanesite se na to!"

Nato je nastal dolg premor. Stal sem ob steni pokonci, sreči mi je še vedno utripal kot kladivo, toda žarek upanja je sedaj zasijal v moje srce. Silver je stal naslonjen nazaj proti steni, s prekrizanimi rokami in s svojo pipo v ustih, ravno tako miren, kakor da bi bil v cerkvici; njegovo oko pa je skrivoma šivigalo semijnta in gledalo svoje uporne privržence. Oni so se polagoma umaknili v oddaljeni del koče in tih sikanje njihovega šepetanja je neprestano šumelo na moja ušesa kot šumejoče vode. Drug za drugim so pogledovali kvišku in rudeča svetloba baklje je za trenutek posvetila na njihove razburjene obrazze; vendar niso proti meni obračali svojih pogledov temveč proti Silverju.

"Zdi se mi, da imate nekaj povedati," je opomnil Silver in pljunil visoko v zrak. "Le naprej in povejte, ali pa mir!"

"Oprostite, gospod," je odvrnil eden mož, "vi ravnate zelo svobodno z nekaterimi našimi postavami; morebiti boste tako prijazni ter se boste ozirali tudi na ostale. Ti možje so nezadovoljni; ti možje ne marajo, da bi se njim nasproti vedno bahali z želzom; ti možje imajo svoje pravice kot drugi možje, in jaz sem tako prost, da vam to povem. Oprostite, gospod, da priznamo, da ste kapitan v trenutku; vendar zahtevamo pravico in gremo venjak, da se posvetujemo."

In z dovršenim mornarskim pozdravom je ta dolgi človek hudočnega obraza, rumenih oči in kakih petintrideset let star, korakal hladnokrvno proti vratom in izginil iz hiše. Ostali so drug za drugim, sledili njegovemu zgledu, in vsak je pozdravil, ko je stopal mimo in vsak je povedal kak izgovor: "Z ozirom na postave," je rekel eden; "svet mornarjev," je dejal Morgan. In tako so z eno ali drugo opazko vsi odkorakali iz koče ter pustili notri Silverja in mene z bakljivo vred.

Mornarski kuhanec je v tem trenutku odložil svojo pipu.

"Sedaj vidiš, Jakec Hawkins," je rekel šepetaje, tako da ga je bilo komaj slišati, "tebi grozi smrt in kar je še mnogo hujše, trpinčenje. Oni me nameravajo odstaviti. Toda, zapomni si, jaz ti pomagam v vsakem slučaju. Jaz nisem hotel ničesar reči, dokler se nisi oglašil. Skoro sem že obupal, da izgubim toliko denarja in pridem še na vislice navsezadnjije. Vendar vidiš, da si ti pravi deček. Pravim sam pri sebi: Ti pomagaš Jakcu Hawkinsu, John, in Hawkins bo pomagal tebi. Ti si njevova poslednja karta, in grom in strela! John pa tvoja! Rama ob rami, pravim. Ti rešiš svojo pričo, on bo pa rešil tvoj vrat!"

Začelo se mi je nekaj svitati.

"Ali mislite, da je vse izgubljeno?" sem ga vprašal.

"Da, preklicano, da!" je odgovoril. "Ladja izgubljena, vrat izgubljen — tako stoje stvari. Ko sem zadnjič pogledal na zatliv, Jakec Hawkins, in nisem več videl ladje — no, žilav in vztrajen sem, vendar sem obupal. Kar se te tolpe in njenega posvetovanja tiče, moram reči, da so sami tepiči in nerode! Jaz ti rešim življenje, če bom le mogel. Toda glej, Jakec — enako za enako — ti pa reši Dolgega Johna vislic."

(Dalej prihodnje)

PROBLEMI PRISELJENCA

(Nadaljevanje iz 2. strani)

Izpolnjeno tiskovino Form 575 treba je poslati na priseljenško postajo, ki je Vas pristala v to zemljo (ako New York tedaj na: Commissioner of Immigration, Ellis Island, New York City). Priložite neprilepljeno znamko za 5 centov.

Ko bo priseljenška postaja ugotovila Vaš postavni prihod, obvesti ameriškega konzula v inozemstvu, pod katerega jurisdikcijo Vaša žena živi, in konzul bo sprejel prošnjo Vaše žene v vpis v seznam prednostnih kvotnih priseljencev. Potem bo moralna čakati, dokler pride na vrste in jo konzul obvesti, naj pride po vizo.

Priporočljivo je, da pošljete svoji ženi istočasno "affidavit of support" (zaprisezeno izjavo o vzdrževanju) — najboljše v tropisu. En prepis affidativa naj Vaša žena izroči konzulu, ko zaprosi za visto.

Stevilo delavcev v avtomobilski industriji

Vprašanje: Izvolesti navesti približno število delavcev zaposlenih v avtomobilski industriji, všeč profesionalne šoferje, delavcev v garažah itd. — K. V. — Chicago, Ill.

Odgovor: Leta 1927 je bilo zaposlenih v avtomobilski industriji (v najširšem zmislu) nekaj več od 3,365,000 ljudi. V to številko je vstihil 900,000 profesionalnih šoferjev tovornih avtomobilov, 500,000 profesionalnih šoferjev osebnih avtomobilov, tovarniških delavcev, delavcev v garažah itd. Razen teh je bilo indirektno zaposlenih v tej industriji 379,000 delavcev (drvarjev, orodarjev, steklarjev, usnjarijev itd.).

Nicvredne delnice.

Vprašanje: Kupil sem pred dvema letoma neke petrolejske delnice (oil shares) od newyorskega "brokerja." Zasigurali so me, da bom vsako leto dobival dividendo od \$2 za delnico. Ker nisem do sedaj dobil niti enega centa dividende, bojim se, da sem nepremišljeno investiral svoj denar in da mora jaz vse zgubljeno. Kje naj pojvezem, kaj je na stvari? — A. D. Newark, N. J.

Odgovor: Ako pišete na naslov "Wall Street Journal, 44 Broad Street, New York City" in priložite povratno kuverta z znamko, Vam to podjetje odgovori in poda informacije o družbi, v katero ste vložili svoj denar. Poročali Vam bodo, dali je ta družba plačala kakake dividende v prošlosti in dali je upati, da jih bo v bodočnosti, kakor tudi Vam bodo poročali, kak glas uživa dotična družba v poslovnem svetu.

The Better Business Bureau, 280 Broadway, New York City, je druga organizacija, ki ustreže vprašanju, ali je družba v skladu z zakonom. Če je ne, organizacija namreč vodi neprestano borbo proti vsakovrstnim nečedinim podjetjem.

Poduk mehanike za poljedelce.

Vprašanje: Kje bi se mogel človek, ki zna angleški, naučiti farmarske mehanike — kako popraviti plinski stroj, brigati se za pumpe in vodni sistem, zvariti razne kovine, popraviti traktorje itd.? — O. L. Brewster, N. Y.

Odgovor: Poljedelska šola College of Agriculture v Ithaca, N. Y., vzdržuje brezplačne tečaje za farmarsko mehaniko in ima lepe delavnice za rabu učencev. Tu se podučuje farmarsko tesarstvo, konstrukcija iz cementa, kovaštvo, popravljanje konjskih oprem, zvarjanje kovin, popravljanje poljedelskih strojev in razni drugi koristni predmeti.

V drugih državah slične poljedelske šole nudijo kratke praktične tečaje za farmarje in mehaniki.

Kaj je aker?

Vprašanje: Koliko znaša

aker zemlje v primeri z evropskimi merami? — A. B. Ely, Minn.

Odgovor: Aker (acre) je enota za mérjenje površine, ki se rabi v Združenih Državah. Originalno so to mero prinesli angleški naseljenici in je izvirno predstavljala površino, ki jo en človek more preorati v enem dnevnu s pomočjo dveh volov.

Zakoniti aker (statute acre) znaša 43,560 kvadratnih čevljev ali 4840 kvadratnih jard. Aker je približno enak štirim desetinam hektarja. 640 akrov je ena kvadratna milja.

V Evropi se čim dalje bolj rabi metrični sistem. Hektar je stoti del kvadratnega kilometra. Deli se v 100 arov in ar je enak 100 kvadratnim metrom. 1 hektar je enak 2.471 akrov oziroma en aker je enak 0.4047 hektarjev. 10 akrov je približno enako 4 hektarjem.

Vzlič metričnemu sistemu, ki je mnogo bolj praktičen, se tuji v Evropi se vedno vzdržujejo stare mere, kot na primer nemški Morgen (1.40 akrov), avstrijski Joch (1.42 akrov) ruski Desyatina (2.70 akrov) itd.

Naše žutro" ali dan oranja razlikuje se v poenostavljenih pokrajnah. Katastralno jutro, ki je služilo kot merilo za zemljiški kataster na Avstro-Ogrskem, je izmerilo 1.42 akrov. Slavonsko jutro pa je enako 1.78 akrov.

Srbski "dan oranja" je enak katastralnemu jutru. FLIS.

— o —

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Po statistiki, ki jo je izdelal dr. Miloš Popović v Beogradu, se popije v Jugoslaviji letno nad tri in pol milijona hektolitrov piva, en milijon hl. vina in nad milijon hektolitrov žganja in likerjev. V Sloveniji se popije nad pol milijona hektolitrov vina in 30,000 hektolitrov žganja. — Skupna vrednost opojnih pijač, ki se popijejo v Jugoslaviji letno, se ceni na skoro osem milijard dinarjev.

Po statistiki, ki jo je izdelal dr. Miloš Popović v Beogradu, se popije v Jugoslaviji letno nad tri in pol milijona hektolitrov piva, en milijon hl. vina in nad milijon hektolitrov žganja. — Skupna vrednost opojnih pijač, ki se popijejo v Jugoslaviji letno, se ceni na skoro osem milijard dinarjev.

Smrt slovenske kuharice. V ljubljanski javni bolnični je umrla tašča g. inž. Marka Kranjca, ga. Terezija Turšič na posledicah težke bolezni. Pokojnica je živila dolgo let v Ameriki, kjer je uživala slovenske najboljši kuharice. Svoječasno je prejela na kuharskih festivalih v St. Louisu prvo odlikovanje za svojo kuharsko umetnost. Pokojnica je v Ameriki zbolela. Vrnila se je v domovino, da bi v svoji rodni gradišči zadnji počitek. Blagji spomin!

Za tisti, ki pošljajo svoje asesmente po družih članih ali po otrocih, naj izvlijo to vpoštovati, in naj jim dajo dovolj denarja za asesment. Kdor ne bo prinesel ali poslat dovoljne svote, od tistega sploh ne bom vzel asesmenta. Upam, da to obvestilo ne bo ostalo brez odmeva.

Za bratskim pozdravom, Frank Kačar, tajnik.

Zagonetna smrt ženina in neveste. V Vivodini pri Metliki se je na pustno nedeljo posredil posnetnika sin Jože Frelan z Marijo Hrestakovo iz Rakovca. Po ženitovanju na Vivodini so se svatje podali na nevestin dom v Rakovcu. Razpoloženje je bilo prav dobro, edino ženin in nevesta sta tožila, da čutita bolečine v prsih. V sredo zvečer so se svatje razšli in novoporočenica sta legla k počitku v nezakurjeni sobi, kjer sta dobro odeta in pokrita prespala že prejšnjo noč. Ko pa ju v četrtek zjutraj le ni bilo iz spalnice, je nevestina tetka odprla vrata in na strašno prenečenje uvidela, da je ženin že mrtev in ves hladen, dočim je v nevesti še tlela iskra življenja. Pomoči pa tudi za njo ni bilo več. Ob splošni žalosti sorodnikov obeh poročencev sta bili triplji preneseni v mrtvašnico, kjer se je vršila obdukeja, ki bo pojasnila zagonetko in dozgnala vzrok nepričakovane smrti obeh novoporočencev.

Družina Supančič, Export, Pa.

— o —

V SPOMIN

Dragi John, sinko in brat, dne 24. februarja je minilo štiri leta, ko se si nas nagloma zapustil, star komaj 14 let. Tvoj spomin ostal bo svetel med nami, dokler ne pridemo za Teboj,

in Twoj gomilo, kjer sladko spavaš poleg svojih bratcev, bodo kincale pestre etevlje, dokler bo v bližini ljubeča roka, ki jih bo negovala.

Družina Supančič, Export, Pa.

— o —

Dobremu članu JSKJ je vsak dan najboljši dan za pridobivanje novih članov.

— o —

MIKE UNETICH

SLOVENSKI JAVNI NOTAR V REPUBLIC, PA.

Opravlja točno in korektno vse v notarsko stroku spadajoče posle.

Phone: 181-J, Republic, Pa.